

findt Sted ved anden Behandling, har overtydet mig om det Unyttige i at stille et saadant Forslag, og jeg har derfor, skøndt ugjerne, undladt det. Ved § 4, eller § 3, som den nu vil komme til at hedde, troede jeg dog at burde stille det foreliggende Vndringsforslag, som jeg anbefaler til den ærede Forsamlings Opmærksomhed. Jeg finder nemlig, at den Bestemmelse i § 4, ifølge hvilken der kun skal tilstaaes de saakaldte frivillige Reserveofficerer, naar de i Tiden, enten af Svagelighed eller fordi man ikke længere har deres Tjeneste behov, affediges, eet Mars Gage, uanset, om de have tjent kort eller længe, kunde underkastes en forbedrende Forandring. Der er ved en anden Leilighed udtalt her i Thinget, at, forsaavidt særdeles Grunde skulde tale for Besvigelser af en Pension udenfor Pensionslovens Regler, da formenes det, at Saadant maatte ordnes ved en særlig Lov, og man sigtede vistnok herved ikke blot til individuelle Tilfælde, men ogsaa til mere omfattende Undtagelser. Jeg formener nu, at der vistnok ogsaa ved særlig Lov maa træffes passende Bestemmelser for Reserveofficererne og for flere. Det er fremdeles blevet sagt her i Thinget, at det er at forudsæe, at den almindelige Pensionslov vil blive fulgt og maa følges af adskillige særlige Love, som berøre Forhold, der ikke gaae op i Pensionslovens Begreb; til disse Forhold hører efter min Mening ogsaa Forholdet med Reserveofficererne, ligesom der er flere andre Functionairer, med Hensyn til hvilke yderligere Lovgivningsarbejder skjønes at ville være fornødne, hvilket jo til Exempel har været Tilfældet med Toldofficerterne, der bleve affedigede, uden egentlig at have Krav paa Pension, men hvem der dog senere er tilstaaet adskillige Lempelser. Jeg antager saaledes, at de Udtalelser, som jeg har nævnt, maae lede til den Opfattelse, at ogsaa Reserveofficerernes Pensionering bør bestemmes ved en særlig Lov, hvorimod de ikke stemme med det Forslag, som det i nærværende Sag nedsatte Udvalg har gjort med Hensyn til Wilskaarene for de Reserveofficerer, der forblive til Disposition, og som senere affediges, enten paa Grund af Svagelighed eller fordi man ikke længere har Brug for deres Tjeneste; thi, efter dette Forslag kunne de

affediges til enhver Tid, enten ganske kort efter at de ere antagne, eller efter en Aarrække af 6, 8 eller 10 Mars Forløb, uden at der tages nogetsomhelst Hensyn til, om de i deres Tjenestetid have udvirket en større eller mindre Grad af Dygtighed, idet Lovforslaget jo tilstaaer dem alle den samme Godtgjørelse af eet Mars Gage. Det er af disse Grunde, at jeg har tilladt mig mig at foreslaae, at Udvalgets Forslag til § 4 skulde udgaae og i dets Sted sættes: „Affediges en Reserveofficer senere paa Grund af Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, bliver ved en særlig Lov at bestemme, hvilken Pension eller Godtgjørelse der vil være at tillægge ham“; de Ord: „fordi der ikke haves Brug for hans Tjeneste“, som staae i Udvalgets Forslag, har jeg foreslaaet forandret, fordi jeg troer, at „eller anden ham utilregnelig Aarsag“ var et mere generelt Udtryk, og maafee derfor bedre. Naar det gjøres til Gjenstand for en særlig Lov, om en saaledes affediget Officer skal erholde Pension eller Godtgjørelse, og hvor stor denne Pension eller Godtgjørelse skal være, saa bliver det muligt for Regjeringen at virke til, at der ved Affedigelsen tages Hensyn til alle de Motiver, der kunne tale til Fordeel for de Paaagjældende, hvis Qualificationer og Tjenestetid m. m. kan være meget forskellig. Jeg anbefaler saaledes dette lille Vndringsforslag til den ærede Forsamlings særlige Opmærksomhed.

Steen: I Henhold til Forretningsordenens § 29, tillader jeg mig at forlange dette Forslag afviiist.

Formanden: Dette Spørgsmaal vil altsaa være at afgjøre, før Forhandlingen kan fortsættes.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afviiisningen forkastet med 34 Stemmer mod 16; da saaledes det til at tage Beslutning tilstrækkelige Antal Stemmer ikke var afgivet, lod Formanden Afviiisningsforlangendet sætte under Afstemning ved Navneopraab, hvorved det, som nedenstaaende Riste nærmere udviser, forkastedes med 52 Stemmer imod 14.

Ja.

Jespersen; Wilsens; Frølund; Gram; Hoier; Knudsen, J.; Olesen; Rothe; Schø-